

fælde, hvor handlingen udføres i den hensigt at gavne fjenden eller skade det danske militære forsvar. Med begrænsninger af denne art ville reglen i § 36 ikke virke tilstrækkelig effektivt. Omvendt ville en indføjeelse af bestemmelsen i § 36 under § 33 medføre, at § 36 også skulle være gældende under truende udsigt til krig og ikke som efter forslaget kun i krigstid.

Spørgsmål 26:

Ad § 39, stk. 2, spørges, hvorfor man har

valgt grænsen 15 dage og ikke grænsen 7 dage.

Svar:

Efter § 39, stk. 2 skal vagtarrest i indtil 15 dage, der ikke er udstået ved lovens ikrafttræden, omsættes til bøde. Denne omsætningsregel er valgt, fordi det er tanken, at straffe af vagtarrest indtil 10-15 dage efter den fremtidige ordning skal omsættes til bøde eller disciplinarmiddel, jfr. klimaudvalgets betænkning 7. del, s. 30, spalte 1.

Ad II. forslag til militær retsplejelov.

Spørgsmål 1:

Ministerens kommentarer udbedes til skrivelse af 23. november 1972 fra Centralforeningen for Seniorsergenter og Stampersonel.

Svar:

Centralforeningens bemærkninger til forslaget til *militær retsplejelov* giver mig anledning til følgende bemærkninger.

Ad 6. kapitel:

„En ændring af gældende lovs § 9, 2. stk., således at påtalemyndigheden udøves af generalauditøren og auditørerne i stedet for rettergangscheferne, vil ikke — efter centralforeningens opfattelse — indebære en reel forbedring af personellets retsbeskyttelse, idet alle sager fortsat skal forhandles mellem auditørerne og rettergangscheferne. Det er tillige centralforeningens opfattelse, at store dele af personellet betragter auditørkorpset som en integreret del af forsvarets officerspersonel.

Centralforeningen skal derfor foreslå påtalemyndigheden i militære straffesager i fredstid tillagt statsadvokaten i samråd med auditøren, således at auditørkorpset alene varetager efterforskningsmæssige (politi-mæssige) funktioner.“

Centralforeningens forslag om, at påtalemyndigheden i militære straffesager tillægges statsadvokaten i samråd med auditøren, skønnes ikke hensigtsmæssigt. Auditører skal normalt opfylde samme krav med hensyn til tidligere virksomhed, som kræves til udnævnelse til statsadvokat. Ud over den juridiske

sagkundskab har auditørerne imidlertid også kendskab til de specielle militære forhold, hvilket gør dem særlig egnede til i samråd med de militære chefer at træffe bestemmelse om påtale. For at sikre auditørpersonellets uafhængige stilling indenfor forsvaret er dette personel placeret udenfor den militære rækkefølge. En overførsel af sagerne til den civile anklagemyndighed vil uundgåeligt medføre en væsentlig forsinkelse af sagernes afgørelse. Hertil kommer, at det ikke vil være praktisk at lade statsadvokaten, som ikke har specielt kendskab til militære forhold, ikende arbitrære straffe, og efter centralforeningens forslag har man tilsyneladende ment at kunne bibeholde en sådan afgørelsesmåde overfor værnepligtige.

Endelig skal det fremhæves, at en overførsel af påtalemyndigheden til den borgerlige anklagemyndighed i hvert tilfælde ikke ville være hensigtsmæssig i krigstid, hvor auditøren direkte vil indgå i forsvarets mobiliseringsplanlægning.

Ad § 12:

„Bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse med centralforeningens kommentar til 6. kap.

Endvidere foreslås indført en bestemmelse om, at en sigtet, der måtte ønske det, som bisidder skal kunne benytte sin lokale tillidsrepræsentant under afhøring og retshandling.“

Det skønnes ikke hensigtsmæssigt, at der gives adgang til møde med tillidsrepræsentanten udover den i loven hjemlede adgang